

P.Orso-fjøset

P. Orso-fjøset ble opprinnelig satt opp av Peder Olsen rundt 1880 på Husholmen, Høyholm, ca. 10 km sør for bygdetunet, og ble en del av Vevelstad bygdetun på slutten av 1970-årene. Bygget er et husmannsfjøs av tømmer og bindingsverk. Familien eide antagelig ei ku og noen få sauer. Husmannsfjøset var inndelt i flere rom; første del ble brukt til redskaper, utstyr og fôr, mens den innerste delen var til dyrene. Mer var det ikke plass til. Peder selv var fisker, så fjøset blir også kalt «Birgitte-fjøset» etter hans kone, da det var vanlig at fjøsarbeid tilkom kvinnen i huset. På små holmer var det gjerne ikke nok gress til å fø dyrene gjennom en lang vinter, så her ute ved kysten var det vanlig å tørke tang og kverne fiskehoder og lignende til bruk som fôr.

P. Orso barn is a cotter's barn of timber and timber frame. Originally the barn was set up by Peder Olsen around 1880 on Husholmen, Høyholm, and became part of Vevelstad museum at the end of 1970. The family apparently owned a cow and a few sheep. The cotter's barn was divided into several rooms; the first part was used for tools, equipment and feed, while the inner part was for the animals. There was no room for more. Peder himself was a fisherman, so the barn is called "Birgitte barn" after his wife, as it was common for farm work to fall to the woman of the house. On small islands there was usually not enough grass to feed the animals through a long winter, so here on the coast, it was normal to dry seaweed and grind fish heads and the like for use as feed.

Der P.Orso-Stall ist ein Häuslerstall aus Holz. Der Stall wurde ursprünglich rundt 1880 von Peder Olsen auf Husholmen in Høyholm gebaut. Ende der 1970er Jahre wurde der Stall ein Teil des Freilichtmuseums Vevelstad. Familie Olsen hatte wahrscheinlich eine Kuh und einige Schafe. Der Häuslerstall war in unterschiedliche Räume aufgeteilt; im vorderen Teil waren Ausrüstung, Werkzeuge und Futter untergebracht, während der innere Teil für die Tiere war. Für mehr war kein Platz. Peder selbst war Fischer, und der Stall wurde auch "Birgitte-Stall" genannt, nach seiner Frau. Es war üblich, dass der Stall zum Verantwortungsbereich der Frauen gehörte. Auf kleinen Holmen/ Inseln gab es oft nicht genug Gras, um die Tiere durch den Winter zu bringen. Es war deshalb üblich, mit getrocknetem Tang und gemahlene Fischeköpfe und anderen Essensresten zuzufüttern.

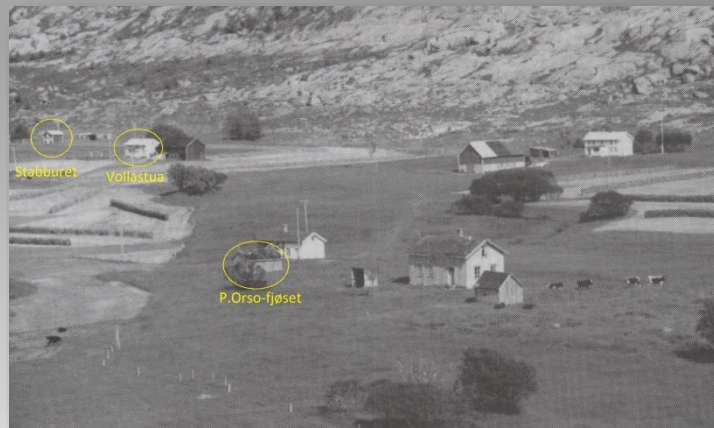

Foto: Widerøe's Flyveselskap, 1964

Foto: Utstilling/Exhibition